

VLHKÁ MÍSTA

O čem holky nemluví

Německý film podle provokativního bestselleru Charlotte Rocheové

V kinech od 21. listopadu 2013

VLHKÁ MÍSTA | Wetlands | Feuchtgebiete

Komedie/drama, Německo 2013
109 min.

Režie: David Wnendt

Scénář: Claus Falkenberg, David Wnendt

Knižní předloha: Charlotte Rocheová

Kamera: Jakub Bejnarowicz

Střih: Andreas Wodraschke

Původní hudba: Enis Rotthoff; **Použitá hudba od interpretů:** Peaches, Canned Heat, Thee Headcoates

Hrají:

Carla Juri - **Helen**

Christoph Letkowski - Robin

Meret Becker - Mutter

Axel Milberg - Vater

Marlen Kruse - Corinna

Peri Baumeister - Schwester Valerie

Edgar Selge - Prof. Notz

Harry Baer - Harry Baer

Světová premiéra: 11. srpna 2013 (Mezinárodní filmový festival v Locarnu)

Premiéra v ČR: 21. listopadu 2013

Distribuce ČR: Aerofilms, s.r.o.

Trailer k filmu s českými titulky: <http://www.youtube.com/watch?v=xlbXuq4UIK0>

Více informací o filmu: www.aerofilms.cz/vlhkamista, www.vlhkamista.cz

PRESS KONTAKT:

Aerofilms | Radka Urbancová | radka.urbancova@post.cz | +420 774 483 165

Fotografie v tiskové kvalitě a další materiály ke stažení najdete na úložném systému aero.capsa.cz (přístupové údaje na vyžádání).

„Mokřiny jsou vlhká místa, která tvoří přechodnou zónu mezi pevninskými a vodními ekosystémy. Tento termín zahrnuje nejrůznější typy prostředí, jako je močál, bažina, slatina, mokřad, bahno či rašelina. Jejich flóra a fauna se přizpůsobuje sezónnímu či permanentnímu výskytu vody.“

Zdroj: [Wikipedie](#)

SYNOPSIS FILMU

Osmnáctiletá Helen (Carla Juri) ráda experimentuje. Zvláště v sexu. Také v oblasti hygieny má několik vlastních svérázných teorií. Svě okolí šokuje upřímností a komentáři, jež by pravá dáma nikdy nevypustila z úst. Helen už je prostě taková. S kamarádkou a "pokrevní sestrou" Corinnou spiklenecky porušuje jedno společenské tabu za druhým - až do doby, než Helen skončí v nemocnici po překérní nehodě při holení intimních partií. Ale i na nemocničním lůžku pokračuje ve své poněkud drsnější cestě za vyrovnáním s bolavými místy svého dospívání a tajně doufá, že se jí podaří usmířit své rozvedené rodiče. Spojence nalezne v ošetřovateli (Christoph Letkowski), kterého svou přímočarostí úplně odzbrojí. Nejtajnější aspekty ženského světa se všemi bizarnostmi a skrývanými touhami ukazuje film *Vlhká místa* s nevídanou otevřeností a humorem. Německý filmový hit roku 2013 vznikl podle stejnojmenného knižního bestselleru.

OHLASY V ZAHRANIČNÍCH MÉDIÍCH:

- [Indiewire](#)
- [Screen Daily](#)
- [Variety](#)
- [Hollywood Reporter](#)

O REŽISÉROVI | David Wnendt

David Wnendt se narodil v roce 1977 ve švýcarském Gelsenkirchenu a vyrůstal jako syn diplomata v Islámábádu, Miami, Bruselu a německém Meckenheimu. Do světa divadelní a filmové produkce začal pronikat jako osvětlovací technik, střihač a asistent produkce. Vystudoval obchodní správu a žurnalistiku na Svobodné univerzitě v Berlíně, absolvoval roční filmový kurz na pražské FAMU a v roce 2004 nastoupil na proslulou Filmovou a televizní akademii Konráda Wolfa v Postupimi-Babelsbergu. Ještě jako student filmové režie získal cenu na Berlínském mezinárodním festivalu krátkých filmů za krátký snímek *California Dreams*. Wnendtův první středometrážní film *Kleine Lichter* s Rosalií Tomassovou v hlavní roli odvysílala v roce 2008 televizní stanice Arte.

Wnendtův působivý absolventský snímek *Bojovnice*, který natočil podle vlastního scénáře, se setkal s příznivým ohlasem. Filmové drama o pravicové scéně ve východním Německu získalo krátce po svém vstupu do kinodistribuce v roce 2012 hned tři německé filmové ceny: bronzovou Lolu za nejlepší hraný film, zlatou Lolu za nejlepší scénář a zlatou Lolu za nejlepší herecký výkon v ženské roli pro Alinu Levshinovou. Wnendt je dále držitelem Bavorské filmové ceny pro nejlepšího mladého režiséra, Ceny mladého německého filmu, Prix Genève-Europe za nejlepší scénář a ceny First Steps za nejlepší celovečerní film.

FILMOGRAFIE (výběr)

2013 *Vlhká místa* (*Feuchtgebiete*)

2012 *Bojovnice* (*Kriegerin*)

2008 *Kleine Lichter*

2006 *California Dreams* (krátký film)

2005 *Hanna's Hobby* (krátký dokumentární film)

Tři otázky pro Davida Wnendta

Co pro vás bylo při adaptaci původního románu Charlotte Rocheové největší výzvou?

Kniha je jeden velký vnitřní monolog. Je to nekonečný sled myšlenek, barvitých asociací, postřehů, vtípků a erotických fantazií. Pro román se to hodí skvěle, pro film už méně. Se spoluscénáristou Clausem Falkenbergem jsme museli přepsat monology na dialogy, vytvořit postavy a dramatické scény a vypreparovat dějovou linii. Jakmile byl scénář hotov, stáli jsme před další velkou výzvou – najít správné herce. Potřeboval jsem především herečku, která si na roli troufne. Musela věrohodně zahrát všechny Heleniny extrémy. Musela být silná a zranitelná zároveň. Jazyk románu i dialogů je umělý. Je sice cool, ale s přirozenou řečí nemá nic společného. Bylo na herečce, aby mluvila opravdově a autenticky. A protože při natáčení rád improvizuji, chtěl jsem, aby to dokázala i ona.

Jak jste dokázal coby scénárista-režisér mužského pohlaví proniknout do duše mladé ženy, zvláště když je natolik výstřední?

Nesouhlasím s názorem, že ženě může opravdu porozumět zase jen žena. Mezi muži a ženami není zase takový rozdíl.

Jak jste se rozhodoval, co diváci nakonec na plátně uvidí?

Bylo to tak trochu bruslení na tenkém ledě. Nechtěl jsem natočit film, který je jen o sexu. Na druhou stranu jsem nechtěl, aby byl film prudérní. Podstatná část knihy se zabývá tělem hlavní hrdinky, a tak bylo důležité tělo ukázat, jak ho pánbůh stvořil. Nepoužívali jsme skoro žádné líčení ani digitální retuš. Herečka věděla, že se bude muset úplně svléknout, ale jasně jsme se dohodli, že ve filmu nebudou pravé sexuální scény a že nebudeme zblízka zabírat její genitálie. Tak zněla dohoda od samého začátku, takže všechna další rozhodnutí během natáčení už byla snadná. Vše se odehrává spíše v myslích diváků než přímo na plátně. Je tam jen několik scén, které jdou trochu za čáru. Během natáčení jsme se neustále bavili o tom, jak daleko můžeme zajít.

PŘIPRAV SE NA HELEN! | Carla Juri

V roce 2012 převzala švýcarská herečka Carla Juri již podruhé za sebou významnou švýcarskou filmovou cenu Quartz. Zatímco v roce 2011 byla oceněna za nejlepší ženský herecký výkon ve vedlejší roli ve svém prvním filmu uvedeném v kinodistribuci *180°* (r. Cihan Inan), o rok později již cenu získala za roli hlavní ve snímku *Dällebach Kari* (r. Xavier Koller). V roce 2013 se pak na německém Berlinále stala držitelkou proslulé ceny SHOOTING STAR pro nejlepší mladé evropské herce.

Carla Juri se narodila ve švýcarském Ticinu a vystudovala herectví v Los Angeles. Po studiích sbírala herecké zkušenosti a podstupovala divadelní přípravu v nejrůznějších institucích, jako je Theatrical Arts Theatre Company v Los Angeles, kde studovala pod vedením Douglase Matranga, či Actors Centre v Londýně. Juri vyrůstala ve vícejazyčném prostředí a hovoří italsky, anglicky, francouzsky a německy, což představuje značnou výhodu v evropské filmové branži. V roce 2010 hrála v italském seriálu televizní stanice RAI *L'uomo dei boschi* po boku Terence Hilla, v roce 2011 si zahrála v Anglii ve filmu *Fossil*.

Role ve snímku *Vlhká místa* je její první hlavní rolí v německém celovečerním filmu. V říjnu roku 2013 se rovněž objeví v tragikomedii Frauke Finsterwalderové *Finsterworld* natočené podle scénáře Christiana Krachta.

Tři otázky pro Carlu Juri

Co vás napadlo jako první, když jste si přečetla scénář? Byla to pro vás výzva přijmout tuto roli?

Když jsem dočetla scénář, tak mě jako první napadlo, že to půjde. Ve filmu jde o to, jak za chováním postavy odhalit skutečnou Helen. Podle mě se to nejdůležitější ve *Vlhkých místech* skrývá mezi řádky. A tam lze také najít skutečnou Helen, její skutečný příběh. To je podle mě na Helen zajímavé. Největší výzvou tedy bylo vystihnout její osobnost. Mnoho lidí také četlo knižní předlohu, takže jsem rovněž musela naplnit jejich očekávání.

Jaká je podle vás postava Helen Memel? Co ji žene kupředu?

Helen Memel je nekonvenční. Řídí se svými vlastními pravidly, která mnohým čtenářům připadají provokativní či drsná. Ono jo mnohem snazší milovat a přijímat roztomilé a čistotné holčičky. Ale i Helen touží po bezpodmínečné lásce, tak jako každý, a za to, aby ji lidé přijímali, bojuje beze stopy sebelítosti či falešné hrdosti - a právě díky tomu je tak silnou osobností. Na druhou stranu je díky tomu také osobností tragickou. A co ji žene kupředu? Myslím si, že ji po celý život žene kupředu naděje.

Co je podle vás hlavním poselstvím VLHKÝCH MÍST?

To, že je někdo jiný, není nějaký záměr. Rebelství vychází z nutnosti. Obojí může být celkem náročné a někdy to i bolí, ale tak to prostě je.

O AUTORCE ROMÁNU VLHKÁ MÍSTA | Charlotte Rocheová

Charlotte Rocheová se narodila v roce 1978 ve městě High Wycombe v Anglii. Od osmi let vyrůstala v Dolním Porýní v Německu.

Nejprve se proslavila hudebním pořadem *Fast Forward*, který uváděla od roku 1998 do roku 2004 na německém hudebním televizním kanálu VIVA Zwei. V roce 2000 začala uvádět svůj druhý pořad *Trendspotting*. V roce 2001 byla nominována na Cenu Adolfa Grimmeho za „kompetentní a výrazný moderátorský styl“. Tato „královna německé popové televize“ (Harald Schmidt) proslula netradičními rozhovory, díky kterým se stala charakteristickou značkou svého hudebního kanálu. V roce 2002 obdržela Charlotte Rocheová Bavorskou televizní cenu, o dva roky později se stala držitelkou Ceny Adolfa Grimmeho. Od roku 2003 moderuje talk show ze života celebrit *Charlotte Roche trifft...* na televizním kanálu ProSieben, od roku 2006 rovněž uvádí hudební pořad *Tracks* na ARTE.

V roce 2006 si zahrála hlavní roli v celovečerním filmu *Eden*. Spolu s moderátorem Haraldem Schmidtem účinkovala v televizní show *Pssst...*, kterou v roce 2007 opětovně uvedla ARD. V roce 2008 zachycovala ve své show *Charlotte Roche unter...* na kanále 3sat každodenní práci nejrozličnějších profesionálů. V září 2009 nahradila Amelii Friedovou v talk show *3 nach 9*. Obzvláštní úspěch slavila se svou nejnovější show *Roche & Böhmernann* na kanále ZDFkultur, jejíž formát se inspiroval besedními pořady ze šedesátých let, a kterou moderovala spolu s novinářem, spisovatelem a satirikem Janem Böhmernannem.

Charlotte Rocheová je rovněž vynikající hudebnicí. V roce 2002 se objevila ve videoklipu skupiny *Fehlfarben*, v roce 2004 nazpívala píseň *Träume* na album skupiny *Superpitcher*. V roce 2005 hudebně doprovázela Rocko Scharmoniho a jeho píseň *Mauern*. V roce 2006 nazpívala duet *1. 2. 3.* s Belou B., bubeníkem skupiny *Die Ärzte*. V roce 2005 také způsobila senzaci na turné herce Christopa Marii Herbsta, když předčítala úryvky ze své dizertace nazvané *Zranění penisu způsobená masturbací s vysavači*.

V roce 2008 pak vyšel její první román *Vlhká místa*. Po několik týdnů obsadil nejvyšší příčky na seznámech světových bestsellerů. V příběhu se vyrovnává s rozvodem rodičů a píše o tématu tělesné hygieny svým typickým přímým tvůrčím stylem, který rozproudil živou debatu v médiích. *Vlhká místa* byla také prvním německým titulem, který se probojoval na první místo mezinárodního seznamu bestsellerů na Amazonu. Přes sedm měsíců se kniha udržela na nejvyšších příčkách literárních žebříčků a stala se bestsellerem roku 2008. Byla přeložena do 27 jazyků a vedle Německa, Rakouska a Švýcarska byla vydána ve 28 zemích. V létě 2011 vyšel druhý román Charlotte Rocheové *Modlitby klína* v impozantním nákladu 500 000 kopií.

V České republice vyšel román *Vlhká místa* také v roce 2008 a k dnešnímu dni se dočkal už několika dotisků. Román vydalo nakladatelství Jota.